

Méhészeti Közlöny

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYLET SZAKLAPJA.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár egy évre 2 frt, félévre 1 frt.

A méhészetre vonatkozó közlemények
a „Méhészeti Közlöny” szerkesztőségéhez
czimzendők.
Kolezsvár, (Belmagyaruteza 2. sz.)

Rendes tagok 2 frt, körli tagok 1 frtot
fizetnek,
melyért a „Méhészeti Közlöny”-t
ingyen kapják.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyesületi élet.

Az Erd. r. méhész-egylet f. 1892 január 11-én tartott választmányi gyűlésén, melyen Bodor L. alelnök elnökölt, tárgyalta az Erd. Gazda és lapunk közti viszonyt, mire nézve közöljük a gyűlés jkönyvének szószerinti tartalmát:

»Eluők előterjeszti, hogy az erdélyi gazdasági egyesület ig. választmánya részéről a méhész-egyletnek 1892-ik évre megszavazott 150 frt segély tárgyában kelt határozat értelmében a »Méh. Közlöny« idei első száma a megfelelő számú példányban megküldetett az »Erdélyi Gazda« szerkesztője Szakáts Péternek a gazdasági egyesület tagjai részére az »Erd. Gazda« czimü laphoz leendő melléklés végett. Szakáts Péter azonban a melléklést megtagadta és p. lig alelnök jelentése szerint azon okból, mert Szakáts Péter és az erd. gazdasági egyesület választmánya között az »Erd. Gazda« kiadása tárgyában kötött és alelnök jelenlétében felolvasott szerződés a szerkesztő-kiadó részére a lap mellékletei tekintetében is korlátlan rendelkezési jogot biztosít és így sem a gazdasági egyesület, sem a méhész-egylet kívánságára díjtalanul nem köteles még a »Méh. Közlönyt« sem mellékelni az egyesületi tagok részére; kinyilvánította egyszersmind, hogy ha a méhész-egylet a »Méh. Közlönyt« az »Erd. Gazda« előfizetői részére díjtalanul átengedi, a nyomás és papir költségeit hordozza s viszontszolgáltatás fejében a »M. Közlönyt« az erdélyi gazdasági egyesületi tagok részére az »Erd. Gaz-

Az „Erdélyi Gazda“ önálló melléklete.

dá«-hoz minden további mellékdíj vagy bármi czimé megtérítés igénylése nélkül mellékelni fogja.

Határozat: Tekintettel az erd. r. méhész-egylet és az erd. gazdasági egyesület között több mint egy évtized óta fennálló barátságos viszonyra, s különösen azon kiváló figyelemre, melyre a gazdasági egyesület méhész-egyletünket méltatta és méltatja jelenleg is, tekintve továbbá arra, hogy egyesületünknek régi törekvése, sőt maga elé tűzött czélja, hogy a méhészeti kulturát teljes erejéből terjessze; a méhészeti ismeretek megszerzésére szaklapja útján minél szélesebb körben hasson; tekintettel végül az »Erd. Gazda« czimű gazdasági szaklap előfizetőinek érdekeire: egyhangulag elhatároztatott, hogy a választmány a »Méh. Közlöny« cz. szaklapot az »Erd. Gazda« szerkesztője Szakáts Péternek eme lap előfizetői részére az »Erd. Gazda« mellett önálló melléklet gyanánt leendő megküldés céljából minden további vizsontszolgáltatásra igény fenntartása nélkül átengedi, sőt tekintettel az »Erd. Gazda« előfizetői érdekeire, elhatároztatik, hogy a »Méh. Közlöny« 1892. évi első számát a méhész-egylet saját költségén utánnyomatja s abból megfelelő számú példányt az »Erd. Gazda« szerkesztője rendelkezésére bocsát.

Mindezekkel szemben a méh.-egylet csakis az iránt tart igényt, hogy az »Erd. Gazda« szerkesztője a »Méh. Közlöny« megfelelő számban díjtalanul mellékelje az »Erd. Gazdá«-hoz a gazd. egyesületi tagok részére.

Az »Erd. Gazda« szerkesztője lapja előfizetőinek átengedett példányokért csak a papír és nyomtatási költségeket téríti meg havi utólagos részletekben a nyomda számlájára a méh.-egylet pénztárnoka kezéhez.

Ezzel a kérdéses ügy befejezettnek tekintetvén, a gyűlés még fontos elvi megállapodásra jutott a Budapesten tartandó kiállításra vonatkozólag, — majd a pénztár megvizsgálására bizottság küldetik ki s ezzel a fontos gyűlés véget ért.

(I).

Felhívás.

Lapunk igen tisztelt olvasóit már értesítettük azon nagy fontosságú eseményről, mely a magyar királyság minden egyes méhészt érdeklí, t. i. a Budapesten ez évben megtártandó német,

osztrák és magyar méhészek 37-ik vándorgyűléséről és kiállításáról. E gyűlés Magyarországra nézve nagy horderejű esemény, annyival is inkább, mert ennek fényt kölcsönöz földművelésügyi m. kir. minister úr, gr. Bethlen András Ő Nagyméltósága, a ki kegyes volt a méhészek eme nemzetközi kiállításán a protektorságot elvállalni.

Ám ez kötelességet is ró reánk, a mely elől kitérnünk nem lehet, nem szabad!

A köztiszteletben álló országos m. kir. méhészeti felügyelő Grand Miklós úr a méhészekhez intézett felhívásában szintén melegen szól hozzánk, s e felhívás elől elzárkózni hazafiatlanság volna.

»Kedves méhésztársak! — írja Grand — Tömörüljünk és készítsünk elő mindent, hogy annak idején készen álljunk a versenytéren!«

Figyeljük meg mindezt és mutassuk meg, hogy egy szívvvel és egy lélekkel tudunk lelkesedni és dolgozni.

Ámde az együttes működés csak úgy vezethet jó sikerre, ha személyesen is érintkezünk. Erre nyújt alkalmat az Erdélyrészi Méhészegylet, midőn ez évi közgyűlésén a tárgysorozatba eme kiállítás kérdésére vonatkozó tanácskozást is felvette. Látogassatok el azért a január 31-én tartandó közgyűlésünkre, hol azután mondja el mindenki nézeteit, szolgáljon jó tanácscsal és segítsen lelkesíteni, hogy e közben saját lelkesedése is minél magasabb fokra hágjon.

A szerkesztő.

Mit tartsunk a Neiszer-kaptár és kezelésmód felől?

Az egylet tulajdona. Minden jog fenntartatik.

A tetszés szerint megszorítható fészek, a röpülő lyuk mellett, külön kis kaptárt képez, mely felfelé le nem hülhet, itt teszik le a virágport a méhek és itt foly a fiasítás is, mert az anya nem szokott a talajra leszállani, tehát nem is juthat a mézkamrába, a hová csak a talajon lehet bejutni.

Az egyéni szaporodás megszorításával korlátozható a rajzás, a Hannemann-rostélyok nem rongálják a méhek szárnyait és szőrözötét, különösen fontos pedig gyakorlati tekintetből, hogy a méhekkal nem kell mindennap operálni, mert míg a terjedelmes mézkamra megtelik — minden keretbe 1·8—2 kilo méz fér — 5—8 nap

és több is kell hozzá, a mely idő alatt semmi dolog sincs a méhekkel. Tessék megpróbálni.

A mi már most a Neiszer-féle kezelési módot — és nem elméletet, mint némelyek mondják — illeti, ahhoz tudvalevőleg különös kaptárak szükségesek, a melyek lehetnek kettősök vagy négyesek; magasságuk 60, szélességük 25, mélységük pedig 52 cm., — tehát közepes állást foglalnak el az álló és fekvő kaptárak között.

Belsőleg két osztályra vannak osztva, melyeknek mindegyikébe tíz, 26 cm. magas keret jön, a két keretsor közé egy 2'6 cmtr vastag és 47 cmtr hosszú kihuzható deszkarekeszték van beillesztve s a két osztály között a közlekedés azon a 4—5 cmtrnyi hézagon át történik, melyet a rövidebbre szabott rekesztő deszka a kaptár mélységéből nyitva hagy; ezenkívül lehet a deszka közepén is 10—12 □-cm. nyílást hagyni, a mi több míveletet megkönnyebbit.

A repülő-lyuk a talajon és két-két kaptár között úgy van alkalmazva, hogy a szomszédos kaptáraknak tulajdonképen egy nagyobb repülő-lyuka van, a melyet azonban belülről a kaptárak választófala megoszt és kívülről is így lehet abba egy facsapot illeszteni, hogy mind a két kaptárnak külön repülő-lyuka legyen.*

Ennyit elegendő tudnunk a kaptárakról, mert a többi nem lényeges.

A Neiszer-kaptár tehát, mint látjuk, Dathe systemájára van készítve, azzal a különbséggel, hogy a Dathe-féle kaptárak állók, mert magasságuk 78'5 cmtr, a keretek pedig 36 cmtr magasak lévén, egy sorban fekvő kaptárakba is használhatók, — a mi nagy előnyükre van.

Elismerem, hogy a Neiszer-kaptáraknak több jó oldalai vannak; különösen könnyű bennök a műrajok alakítása és a szomszédos családok egyesítése, a mire különben — mint csak mindjárt fogjuk látni — rendesen szükség is van; de nem tetszik az, hogy sem nem állók, sem nem fekvők, tehát nem is bírnak sem az egyik, sem a másik alaknak jobb tulajdonságaival, vagy legalább nem azon mértékben, mint kívánatos volna.

* L. Neiszer, Méhészeti I. 1886. évf. 73—75. lap.

Tudvalevőleg ugyanis az álló kaptárakban jobban szaporodnak és telelnek a méhek, a fekvők pedig kevesebb fáradsággal is több mézet adnak, a mi meg is okolható, itt azonban felesleges volna erre kiterjeszkedni.

Implicite elismeri Neiszer is, hogy kaptáraiban nem igen szaporodnak a méhek, midőn azt mondja, hogy »a természetes rajzás csaknem biztosan meg van bennük akadályozva, mert a fészek soha sincs túlnépesedve« és hogy »ha természetes rajokat akar, kihuzza a választó deszkát és a két keretsort összeköttetésbe hozza«¹; ugyanerről tanuskodik az is, hogy e kaptárakban, Neiszer szerint, kevés herelépet építenek a méhek², mert — mint tudjuk — a népes, erős családokat igen nehéz ettől visszatartani.

Hogy pedig a Neiszer-kaptárak kevesebb fáradsággal több mézet adnak, — azt állítják ugyan a Neiszeristák, — az alább következők alaposan meg fogják czáfolni.

Ezért van szükség tehát a Neiszer-kaptárak használata mellett olyannyira a műrajok készítésére, őszszel pedig a családok egyesítésére, a mi a kaptárnak rosszabb tulajdonságai közé tartozik, mert a méhtenyésztésnek célja nemcsak az, hogy mézet és viaszt nyerjünk a méhektől, mint Neiszer gondolja³, hanem az is, hogy a méhek szaporodjanak, minthogy e nélkül fönn sem tarthatnák magukat; hogy pedig a sem nem álló, sem nem fekvő kaptárak nem a legjobbak, semmi sem bizonyíthatná szembeszökőbben, mint az, hogy legkevésbé vannak elterjedve, mert a kik kísérletet tettek, — meggyőződván rossz tulajdonságairól — hamar fel is hagytak velük.

Hogy már most a Neiszer-féle kezelésmódról szóljak: az az észme, hogy a méz kamrának a fészek alatt hagyjunk helyet, Dzierzontól származik, a ki 1847-ben, majd ismét 1857-ben a közönséges paraszt-kasok és a nagy tuskó-kaptárak czélszerűsítésére ajánlotta azt;⁴ tehát a méhészvilágban nem újdonság és a kísérletek — mert

¹ Méhészeti L., 1887. évf., 2. sz., 28. és 31. lap.

² M. L., 1887. évf., 31. lap.

³ M. L., 1887. évf., 25. lap.

⁴ Erre vonatkozólag a Bztg 1847. évf. 8. számában azt mondja Dzierzon: „Sollte aber eine Bienenwohnung nur einer Vergrößerung nach Unten fähig sein, so schiebe man ein Brett unter dem Bau horizontal ein, doch so, dass Ritze an

hogya a Neiszer-féle kezelésmód mindeddig csak a kísérletezés stadiumában áll, az bizonyos, — ezen irányban nem is kifogásolhatók, — de a humbug igen.

Maga Neiszer azt mondja, hogy ezen kezelésmódnak eszméje azon tapasztalások alapján fogamzott meg benne, hogy az anyát, a kaptár felső részében uralkodó magasabb hőmérséklet oly ellenállhatatlanul vonzza felfelé,¹ hogy minden háborgatás alkalmával ezen irányba siet és hogy sem a felül, sem pedig az oldalt levő mézkamrától semmi csatorna, sem pedig rács által biztosan visszatartani nem lehet; másrészt pedig, hogy a felső mézkamrát az idősebb gyűjtő méhek oly gyéren látogatják, hogy a beakasztott lépeket sokszor a molyok emésztik fel, mert a méhek inkább rajzanak, vagy kifeküsznek a kaptár elé, semhogy a mézkamrát elfoglalnák.²

Kétségtelen, hogy Neiszer megfigyelései többé-kevésbbé meggyeznek mindnyájunk tapasztalásával; midőn azonban mindezeket úgy akart segíteni, hogy a fészket a felső osztályba, a mézkamrát pedig ez alá tette, segített ugyan némileg a bajokon, de úgy, hogy a kezelést fáradtságosabbá, más tekintetekben pedig még nagyobb bajok bekövetkezését tette lehetővé, — mert a mutatkozó jelenségeknek valódi okát el nem találta.

(Folyt. köv.)

Sötér Kálmán.

den Seiten zum Durchgange für die Bienen bleiben. In den Scheiben, welche die Bienen bei anhaltender Nahrung unter diesem Brette bauen, und zwar desto eher bauen werden, wenn man ihnen kleine Webenstücke schon daran befestigt, wird — seltene Fälle ausgenommen — keine Brut angesetzt, sondern nur der schönste Honig abgesetzt, weil die Königin selten, nur bei grosser Hitze sich hierher verirrt.“

Bztg 1857. évf 6. sz. pedig: „Bedeutend werden die Klotzbeuten verbessert, wenn man durch ein wagerecht eingeschobenes, auf leicht herauszunehmenden Nägeln ruhendes Brett etwa den dritten Theil des Raumes von unten abschneidet. Hier bauen die Bienen sehr gern, und lagern den überflüssigen Honig ab, wenn nicht die Königin zufällig herabsteigt, was jedoch selten der Fall ist, sobald die Durchgänge in dem Brette nicht zu gross sind.“

¹ Méhészeti L., 1887 évf., 26. lap

² M. L., 1886. évf. 87—78. lap és 1887. évf. 26—31. lap.

A méztermények legelőnyösebb értékesítése és azokra vonatkozó gyakorlati útmutatások.

(Pályamunka.)

Jelige:

Protenus aeri mellis coelestia dona exsequor.

Virgil. Georgicon. IV. 1.

Ily eljárás jogosultságát és helyességét pedig világosan mutatják az Oest.-Ung. Bienenzeitung jelentései, melyek szerint míg a bécsi piacon 100 kgr. magyarországi nyersméz 1891. aug. 25-én 32—33 frton kelt, addig a fehér méz 40—42 frton s ugyanaz később 47—50 frton jött forgalomba.

A méz minőségére a pergetés még vegyes méz nyerésénél is lényeges befolyással van, miután így eredeti színét s illatát megtartja, míg a korábbi időben alkalmazott, de sok helyen még ma is divatos, kinyomás és kiolvasztás mellett a méz jó ízéből vesz és barnára színeződik, sőt gyakran viasz-izt és szagot vesz fel.

Egy körülményre azonban a pergetésnél is kell ügyelni, nevezetesen arra, hogy a méz érett, azaz befedett legyen, miután azt tapasztalták, hogy a fedetlen sejtekből pergetett méz könnyen erjed és vagy nem, vagy csak tökéletlenül kristályodik.

E különbség a befedett és fedetlen, az u. n. érett és éretlen méz között onnan van, hogy az éretlen mézben még sok a felesleges nedvesség, mely állás közben elpárolog és nincs még hangyasavval vegyítve, mely Weigandt szerint a kaptárban elpárologott hangyasavból (méhméreg) jut a mézbe s annak erjedését megakadályozza. Dr. Müllenhoff Berlinben megkísérté az éretlenül kipergetett méz erjedését mesterségesen hozzá adott hangyasavval megakadályozni s ezen eljárással méheket megkímélni a befalazás fáradalmaitól; de a tapasztalat azt mutatja, hogy célszerűbb a méz érettségét bevárni s csak azután pergetni.

Savanyodó méz megromlásának elhárítására ajánlatba hozták a méz besűritését 85—90° C. hőfoku vízfürdőn s azután conserválását salycilsav-oldattal. (1 kgm. mézre 10 gm. 1%-os borszeszes salycilsav-oldat.)

Bár ily módon az erjedésnek biztos gátat vethetünk, mégsem érünk célra, mert az ily méz emésztési zavarokat fog okozni s áruba bocsátása e miatt orvosreudőrileg is tiltva van. Legjobb az ilyen erjedő mézet ecetkészítésre felhasználni.

A tiszta méz rövidebb-hosszabb idő alatt szemcséssé lesz, ami lényegesen függ a vitzartalomtól, a hőfoktól, melyben tartjuk és a nyugalmi állapottól; de a vidék talaja és viránya is befolyásolja.

Vizdús és illatos méz lassan kristályodik, valamint a sötét helyen, mérsékelt szobahőmérséken nyugalomban álló méz is. A keresztes viráguak méze aránylag gyorsan szemcsésedik; a hanga mézet sok dextrose és gummitartalma miatt nem is lehet pergetni, míg a wollisi méz nagy szőlőcukor tartalma miatt oly kemény, hogy zsákokban árulják.

Ha tehát ilyen kristályodott, vagy himporral vegyült mézet a lépekből lehető tisztán akarunk gyűjteni, azt Dzierzon utasítása szerint a következően eszközölhetjük: A lépeket egy alsó, eldugaszolt nyílású edénybe tesszük s vízfürdőn addig hevitjük, míg többszöri keverés közben teljesen híg folyó tömeget nyerünk. Ha ez bekövetkezett, 24 óráig állani hagyjuk, mialatt a kihült viasz a felszínre emelkedik és szilárd kérget képez. Ezen viaszrétegbe a méz felszínéig lyukat furunk, az alsó csapot megnyitjuk s a lefolyó tiszta mézet felfogjuk. A visszamaradt kevésbé tiszta méz vízzel oldva besűrithető, vagy mézitalok készítéséhez használható. Ujabban Vorbeck »mézüresítő« név alatt oly apparatust szerkesztett, mely kiemelkedő vasfogaival a sejtekbe tapadt kristályos mézet felkavarja s így pergethetővé teszi. Ugyanczen célzt elérhetjük egyszerűebben is, ha pergetés előtt meleg helyen, vagy langyos vízben tartjuk a lépet.

Ha már most a fenti eljárások szerint jóminőségű mézet szüretelhetünk, legközelebbi teendőnk meglevő mézkészletünk czélszerű eltartása.

Ezt legjobban eszközölhetjük üveg-edényekben, melyek átlátszóak lévén, a jóféle méznek értékét emelik. Nagybani eltartásra, valamint szállításra még alkalmasabbak a fehér bádogg-edények jól záró fedővel. Régebben használtak kőedényeket is, Hannoverában pedíg fenyőfa-hordókban tartják a mézet. Tölgyfa-edényben állítólag fekete lesz a méz és keserű ízt vesz fel, míg mázolatlan edényen átizzad.

A méz conserválásánál fontos, hogy a külvilágtól hermetice el legyen zárva. Nevezetesen a méz aromája a benne levő aethericus olajoktól függ, melyek állás közben a zárt edényből is könny-

nyen, szabadon hagyva még könnyebben elillanak, miáltal az aroma is gyengül, sőt teljesen elvész.

Ezért tanácsos a méztartó edényt légmentesen elzárni; míg ha mézünk aromáját elvesztette, ismét kellemes illatúvá és szagúvá tethetjük, ha Dönhoff szerint mesterséges aethericus olajat, pl. thymus-, melissa-, rosmarin-, rózsa-, narancs-olajat teszünk hozzá, mely célra a vanilla is megfelel.

(Folyt köv.)

Egy új rajunk.

Szép ünnepély folyt le e hó 5 én a maros-ludasi áll. isk. helyiségében. A helybeli és vidéki lelkes méhészek igazi ünnepe volt ez, — akik azért seregelték össze, hogy egy tömör kis testre alakuljanak. — Itt láttuk valójában, hogy mily dolgokat képes eszközölni egypár igazi ügyszerető szakember.

Mint gomba nőtt elő a nemes anyag azok lelkes buzgalma folytán s alakult meg e napon — a Kolozsvárt — központi választmány képviselőjének jelenléte és szíves közreműködésével — Maros-Ludas központtal Egyesületünk e már 14-ik vidéki köre is.

E kedves »újévi rajunk« összetételése, hogy úgy szóljunk megteremtése, mindenek fölött a csupa tűz- és lángbuzgalmu Benkő Benedek vasúti áll. főnök és Horváth János áll. isk. igazgató urak kiváló érdeme.

Az alakuló s illetve szervezkedő gyűlés tapintatos és gyönyörű vezetéséért pedig, az ezen vidéken, sőt távolabb körökben is általános tiszteletben álló s minden szépért és nemesért lelkesülő és lelkesíteni tudó Felföldi Elek — korelnök — kitünő gazdáé az érdem.

Övék legyen hálánk és elismerésünk is, e szép sikerért!

Azonnal 27 lelkes tag iratkozott s fizette le évi illetékét s ígérte meg csaknem mindannyija, hogy pár hét alatt még egy-egy pár társsal szaporitandja ez így is elég szép számból álló, — tűzről pattant kis serget.

Nincs kétség benne, hogy oly tisztikar vezetése mellett, mint a kiváló mintagazda s a méhészetben is szeretettel csüngő — s e vidéken közszeretettben és különös becsülésben álló Bethlen Sándor nemes gróf — elnök, — Benkő Benedek ig. alelnök, Horváth János titkár, Incze Antal (főjegyző) pénztáros; Felföldi, Tomcsik, Tokaji

János, Nagy Domokos, Bihari Zsigmond, Benkő Lajos, Katona Kornél, Csuka Mátyás s még egy pár — ezután iratkozókból választandó, — kiválóan derék ig. választmány lankadatlan buzgalma és munkálkodásával ez a kör váland valójában Egyesületünk egyik legdrágább, legféléltettebb szemetényévé.

Az új egylet tagjai: Gróf Bethlen Sándor köri elnök, Benkő Benedek m. k. vasúti áll. főnöke, igazgató-alelnök, Horváth János áll. isk. igazg., köri titkár, Incze Antal főjegyző-pénztáros; Benkő Lajos, Budai János, Budai Lőrincz, Bede Károly, Bihari Zsigmond, Csuka Mátyás, Felföldi Elek, Friedmann Hermann, Józsa György, Kapocsi Emil, Keserü Lajos, Móga Tivadar, Nagy Sámuel, Nagy Domokos, Katona Kornél, Pásztor Sándor, Olasz Bálint, Székely János, Szenkovics András, Tomcsik József, Tokaji János, Vajna Károly, Zakariás Ferencz.

Áldás reá! megalkolóra és vezetőire!

Szentgyörgyi Lajos,
főtitkár.

A pályázat eredménye.

Az Erdélyrészi Méhészegylet által kiirt pályakérdésekre rendes időben egy mű érkezett be »Protenus aeri mellis« stb. jeligével, melyet lapunk: »A méztermények legelőnyösebb értékesítése és azokra vonatkozó gyakorlati utasítások« czim alatt most közöl.

A bíráló-bizottság részletes véleményéről a közgyűlésen fog elszámolni, — e helyen az eredményt a következő megállapodásban adjuk:

»A dolgozat általános részében szerző részletesen és kiváló szakértelemmel tárgyalja a kérdést, s méhészeti irodalomban jártas, avatott tollu íróra vall.

»A mű méhészeti irodalmunkban hézagot pótol, sőt határozottan nyereségnek tekinthetjük; ezért a bizottság a dolgozat szerzőjének az első jutalmat (60 franc aranyban) kiadandónak véleményezi.«

Az író nevét rejtő jeligés boriték felbontatván, abból lapunk

egyik munkatársa: Haftl Dezső, a kolozsvári Ferencz József tud. egyetemen az elmekórtani intézet jeles gyakornokának neve tűnt elő.

Kelt Kolozsvárt, 1892. január 14.

Bodor László,

a bíráló bizottság előadója.

Zágoni Albu József,

bíráló bizottsági tagok.

Turcsányi Gyula,

Vegyesek.

† Gönczy Pál. 1817. decz. 26—1892. jan. 10. — A »Magyar méhészek egyesületének« gyásza van, mert Gönczy Pálban szeretve tisztelt buzgó elnökét veszíté el. A tisztelt társegylet gyászában mi is őszinte részvéttel osztozunk; mert jól ismerjük Gönczy Pálnak elévülhetlen érdemeit, melyeket kiváltképen a magyar tanügy fejlesztése körül előbb mint tanító, majd mint a közokt. ministerium egyik legtevékenyebb tagja s később mint ministeri tanácsos szerzett. De méltányoljuk a gazdaság és a méhészet terén kifejtett érdemeit is. — Nyugodjék békében!.. Áldás emlékéen!..

— *Méhészeti estély.* Folyó hó 9-én zsufozásig telt meg az erd. gazdasági egyesület nagyterme hallgató és tanulni vágyó méhészek és érdeklődőkkel. Zágoni Albu József ig. alelnök tartott igen szép és tanulságos felolvasást: »Mit kell a méhésznek szem előtt tartania?« — czim. alatt. A természet rendét megbámulni szerető felolvasó a méh-világ körébe vezetett el s ragadta magával hallgatóit, midőn arra utal, hogy »mindent a természet törvénye alapján.« Ez alapon rátért a rajokra és ismertette a műrajt, szólt ennek előnyeiről és hátrányairól. A hallgatók figyelme mindvégig le volt kötve s midőn felolvasó végzett, még több oldalról érdekes és tanulságos megvitatások tették az estélyt érdekessé. Ha terünk engedni fogja, közöljük a felolvasást.

— *Meghívó.* Az *udvarhelymegyei méhészkör tagjaihoz.* Miután a január 10-re összehívott közgyűlés, tagok kellő számban meg nem jelenése miatt nem volt megtartható, folyó hó 24-én délután 2 órára csakugyan az áll. tanítóképezdébe, ujabban összehivom

a közgyűlést. Főbb tárgyai egyéb kebli ügyeken kívül igazgató-alelnök és pénztárnokválasztás lesznek. Sz.-Keresztur, 1892. ján. 10.
Pálfi Lajos, ig. alelnök.

— A „*Szőlőszeti és Borászati Lap*.” E szaklap 12 év alatt ki tudta magának vivni azon kitüntetéset, hogy a hazai intelligens szőlőbirtokos osztály nélkülözhetlen házi barátjává fogadta, mert cikkei tárgyilagosaak, tanácsai komolyak és helyesek, és a mai váltságos időben alapos szakértelemmel világítja meg a phylloxera-kérdést. A »Szőlőszeti és Borászati Lap« megjelen Kassán, havonként háromszor s előfizetési ára egy évre 4 frt. Melegen ajánljuk e páratlan szaklapot olvasóink figyelmébe. Mutatvány-számokat kívánatra ingyen küldenek.

— *Méh-pinczék hőfoka.* Az American Bee Journal azon kérdésére, hogy milyen hőfoknak kell uralkodni a méh-pinczékben, midőn méhek vannak benne, tanulságosan mondják el nézeteiket az amerikai méhészek. Mindezek figyelembe vételével kitűnik, hogy mintegy 450 Fahr. (25°C.) hőmérsék szükséges, ha a méheket nyugalomban akarjuk tartani. (A. B. J. 1891. No. 26.) Itt tehát sokoldalú tanulmány szól a méheknek kellő meleg mellett eszközölt kiteleltetéséről.

Szerkesztő póstája.

— **G. J.** úrnak. K.-Harta. Bármennyire szeretnénk magunk is siettetni a cikket, a többiekre való tekintettel nem lehet jobban! — Örömeinkre szolgál a jó siker. Bárcsak mások is hasonló tevékenységet fejtenének ki s ne várnák a sült galambot, — mert biz 450 frt szép mellékjövedelem, de 77 betelelt törzse ad minden áldozat nélkül a tétlenség hasznát. Igen óhajtjuk, hogy a kiállításon minél többen ismerkedhessünk meg egymással; de remélljük is. — **P. A.** urnak. Losoncz-Apátfalu. Vettük becses levelét s kijelentjük, hogy készséggel adunk a beküldött cikkeknek lapunkban helyet; de mielőtt az elbírálandó cikk be nincs fejezve, zsarnalistikai tekinteteből a reflexiókat nem adhatjuk. Kérünk azért egy kis türelmet. Ha pedig a cikk nem a most megjelenő bírálatra akar reflexió lenni, akkor is egy tárgyról egyszerre csak egy reflexiót adhatunk. Kiváló tiszteletünket küldve.

A méhész-egyleti rendes tagsági díj 2 frt, köri tagsági díj 1 frt. A tagsági díjak **G e b h a r d t** Döme méhész-egyleti pénztárnoknak küldendők Kolozsvárt. A tagsági díj fizetési kötelezettség 5 évig tart. (Alapszabály 4. §.)

Szerkesztésért felelős: **Turcsányi Gyula.**

Nyom. Gámán J. örök. Kolozsv.